

Sygn. akt I C 506/21

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2021 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Eliza Skotnicka

Protokolant sekr. sąd. Magda Biernat

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 września 2021 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa GetPro Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w B.

przeciwko H. S.

o zapłatę 2406,13 zł

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Strona powodowa GetPro Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w B. wniosła o zasądzenie od pozwanej kwoty 2406,13 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu oraz zasądzenie kosztów procesu, w uzasadnieniu pozwu wskazując, że pozwaną łączyła z (...) Sp. z o.o. umowa pożyczki nr (...) z 20 marca 2017 r., która została wypowiedziana, wobec naruszenia przez pozwaną warunków umowy. Na podstawie umowy cesji z 21 grudnia 2017r. pożyczkodawca zbył na rzecz strony powodowej pakiet wierzytelności z tytułu umów pożyczek, w tym wobec pozwanej. Strona powodowa wskazała, że zgodnie z wyciągiem z księgi rachunkowej Funduszu na dochodzoną pozwem kwotę składa się 1349,40 zł tytułem niespłaconej należności głównej, 578,67 zł koszty udzielenia pożyczki, 478,06 zł odsetki za opóźnienie naliczone od w/w kwot.

Pozwana H. S. nie stawiła się na rozprawie i nie złożyła wyjaśnień.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona powodowa GetPro Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w B. w dniu 21 grudnia 2017 r. zawarła z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę przelewu portfela wierzytelności. W dniu 11 grudnia 2018 r. sporządzone zostało także zawiadomienie o przelewie wierzytelności wobec pozwanej obejmującej kwotę 2158,58 zł z tytułu umowy zawartej z (...) sp. z o.o. w likwidacji, nr umowy (...), produkt wieloratalny, data zawarcia umowy 20 marca 2017r. data wymagalności 24 listopada 2017 r.

Strona powodowa wystawiła 24 listopada 2020 r. wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu, w którym wskazano, że strona powodowa nabyła od (...) sp. z o.o. pakiet wierzytelności z tytułu pożyczek gotówkowych, w tym wymagalną wierzytelność wobec dłużnika H. S. **z tytułu umowy oświadczenie usług telekomunikacyjnych.** Na kwotę wymagalnego zadłużenia w wysokości 2406,13zł składają się: 1349,40 zł z tytułu kapitału, 478,06 zł z tytułu odsetek, 578,67 zł z tytułu kosztów.

Dowód:

- umowa przelewu wierzytelności z 21.12.2017 r. k.15 – 16;
- zawiadomienie o przelewie k. 8 – 9;
- wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda k. 3.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawa zgłoszonego żądania budziła uzasadnione wątpliwości, wobec tego powództwo podlegało oddaleniu w całości, przy czym z uwagi na niestawiennictwo pozwanego i niezłożenie przez niego wyjaśnień, Sąd zgodnie z art. 339 i 340 k.p.c. wydał wyrok zaoczny.

Strona powodowa wnosząc o zapłatę należności na podstawie cesji wierzytelności powinna już w pozwie zawnieoskować wszelkie dowody, by wykazać zasadność swego roszczenia. Strona powodowa, pomimo dwukrotnego wezwania do przedłożenia dowodów wymienionych w pozwie, a dotyczących istnienia i wymagalności dochodzonego roszczenia, nie wykonała tych zarządzeń. Podkreślić należy, że z lakonicznych okoliczności sprawy wskazanych w uzasadnieniu pozwu, można wyprowadzić wniosek, że pozwana jest konsumentem, a zatem na sądzie spoczywał między innymi obowiązek ustalenia z urzędu, czy nie nastąpiło przedawnienie roszczenia. Tymczasem powód nie przedłożył żadnych dowodów potwierdzających istnienie i wymagalność dochodzonego roszczenia. Powód nie przedłożył umowy – prawdopodobnie pożyczki – stanowiącej podstawę roszczeń kierowanych wobec pozwanej, brak było także potwierdzenia wypłaty kwoty pożyczki, oświadczenia o wypowiedzeniu umowy. Przede wszystkim podkreślić trzeba, że powód przedłożył wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu, z którego wynika, że nabyta wobec pozwanej wierzytelność, wbrew twierdzeniom zgłoszonym w pozwie, powstała na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, a nie umowy pożyczki. Wobec tego, że strona powodowa pomimo wezwań, nie dołączyła do pozwu umowy stanowiącej podstawę powstania zobowiązania wobec pozwanej, Sąd nie miał możliwości zweryfikowania, czy dochodzona należność istnieje, czy jest wymagalna, a także czy nie jest przedawniona. Strona powodowa pomimo obowiązków wynikających z art. 6 k.c. i 232 k.p.c. nie sprostała obowiązkowi wykazania, że dochodzona wierzytelność wobec pozwanej istnieje, na jakiej podstawie powstała oraz, czy że nie jest przedawniona.

Zważywszy, że pozwana nie wdała się w spór, Sąd mając wątpliwości co do zgłoszonych w pozwie roszczeń, wezwał stronę powodową do przedłożenia najpóźniej na kolejnej rozprawie wszelkich dokumentów potwierdzających istnienie i wymagalność zgłoszonych roszczeń, pod rygorem utraty prawa powoływania ich w dalszym toku postępowania. Strona powodowa nie wykonała zobowiązania.

Strona powodowa powinna przede wszystkim dołączyć umowę zawartą pomiędzy pozwaną a pierwotnym wierzycielem, ewentualne oświadczenie o jej wypowiedzeniu, by wykazać podstawę zgłoszonego roszczenia, datę jego wymagalności oraz warunki zawarcia tej umowy, w szczególności czy umowa nie zawierała postanowień abuzywnych. Tymczasem twierdzenia powoda pozostają w sprzeczności z dołączonymi do pozwu dokumentami co to umowy, z której wynika dochodzone roszczenie, czy była to umowa pożyczki, czy też umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Wątpliwości tych, mimo wezwania Sądu, strona powodowa nie rozwiązała i nie dołączyła żądanych przez Sąd dokumentów.

W przedmiotowej sprawie niewątpliwie mamy do czynienia z roszczeniami wynikającymi z umowy zawartej pomiędzy profesjonalnym przedsiębiorcą a konsumentem. Obowiązkiem Sądu jest więc skontrolowanie, czy umowa łącząca pozwanego z pierwotnym cedentem nie zawierała niedozwolonych postanowień umownych, w szczególności, czy pozwany jako konsument wyraził zgodę na cesję praw z tej umowy, a ponadto czy dochodzone roszczenie nie uległo przedawnieniu. Zważywszy na treść art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. to na stronie powodowej ciążył obowiązek wykazania istnienia wierzytelności w dochodzonej wysokości oraz jej wymagalności, a w szczególności okoliczności, że wierzytelność ta przysługuje stronie powodowej wobec pozwanej w dochodzonej wysokości i nie jest przedawniona. Tymczasem strona powodowa nie przedłożyła żadnych dokumentów prywatnych, opierając swoje roszczenie jedynie na

twierdzeniach, które w ocenie Sądu wywołują wątpliwości. Wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda nie może stanowić podstawy do ustalenia, że powódce przysługuje względem pozwanej dochodzona należność, zwłaszcza że nie sposób ustalić jaka umowa była podstawą powstania zobowiązania.

Rzeczą strony powodowej było bowiem wykazanie, że pozwana zawarła umowę pożyczki lub umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, a ponadto, że dana umowa została należycie wykonana przez pożyczkodawcę lub usługodawcę, oraz że pozwana nie wywiązała się ze swoich obowiązków, kiedy roszczenie wobec niej stało się wymagalne, a tym samym że wierzytelność nie przedawniła się.

Mając na względzie, że strona powodowa nie sprostała ciężącym na niej obowiązkom udowodnienia faktów, z których wywodziła swoje roszczenia (art. 6 k.c. i 232 k.p.c.) Sąd wyrokiem zaocznym oddalił powództwo jako nieudowodnione.